

Pondělí 26. 8.

les nad Přední Výtoní – Krumlovská cesta – Lipová – U překopané hráze – zkratka – červená, žlutá – Vyšší Brod – busem do Dolního Dvořiště – Svatý Kámen

Okolo 6 ráno se jen kousek od nás objevili dřevaři, do „našeho“ lesa ale naštěstí nešli, jen naložili dřevo a už se nevrátili. Už v neděli jsme se rozhodli, že půjdeme jen do Vyššího Brodu a odtud se svezeme do Dolního Dvořiště, abychom se vyhnuli nezáživnému úseku mezi nimi. Dál nás hnala hlavně vidina, že dnešní úsek bude méně po asfaltu, nebude úplně dlouhý a hlavně, že ve Vyšáku konečně nabere vodu, které nám zbývalo tak akorát na půlden. Po svačince u hezkého rybníka a obědu u přístřešku jsme konečně zahlédli věž kláštera. Obešli jsme kostel a netrpělivě se vrhli do místní Jednoty a potom i do hospody. Autobus to sice trochu objížděl, ale aspoň jsme viděli Rožmberk z několika stran a hlavně vystoupili téměř na návsi ve Dvořišti. Příjemně nás překvapila místní hospůdka, která vůbec nevypadala jako běžná restaurace na hraničním přechodu, i když teda utopence neměli, to určitě ne. Dostatečně odpočatí jsme potom došli do Svatého Kamene, kde jsme v kapličky dobrali vodu a vydali se do blízkého lesa. Chvilí nás sice znervózňovali lidé s minohledáčkami, kteří se motali na poli jen kousek od nás, ale i ti to nakonec zabalili a mohli jsme si tedy v klidu uvařit večeři a zalézt. Na obzoru se sice trochu blýskalo, ale nakonec z toho nic nebylo.

Úterý 27. 8.

Svatý Kámen – Tichá – Janova Ves – Příbrání – Jednoty – Leopodov!!!

Úterý 27. srpna 2019 bylo v rámci celého Obcházení výjimečným dnem, protože jsme konečně dosáhli Novohradek a hlavně měli dojít do Leopoldova. Karča navíc konečně vzdala pohorky, které letos fakt nesedly, a vyrazila v sandálech a ponožkách. Cesta ubíhala přímo ukázkově, takže už před polednem jsme si dávali pivo v Janově Vsi a na jídlo si potom sedli v blízkém přístřešku. Místo po silnici jsme to z Příbrání vzali přes Jednoty a užili si posezení u vyhlídky, kde jsme ten den už postě opakovali, jak je skvělé být zase „doma.“ Vzali jsme to přes les a

Napsal uživatel Karča
Pátek, 30 Srpen 2019 17:41 -

traktorku a naše první kroky v Leopoldově vedly neomylně k latrínám, které tam prozíravě zůstaly. Potom jsme se konečně umyli (dokonce mýdlem!) a vyrazili k Pepovi. Zatímco jsme seděli v přístřešku u maringotky, začaly padat kroupy, ale to nám nemohlo ani v nejmenším zkazit náladu. Nakonec dorazil i Pepa a natočil nám pivo, takže ke štěstí nám nechybělo už vůbec nic. Potom jsme se odebrali do jídelny uvařit si večeři. Cyklisté ubytovaní dole u týpek a další v dodávce přímo na náměstíčku sice trochu koukali, ale to nás nemohlo rozhodit. Po večeři jsme se ještě na chvíli vrátili k maringotce a okolo 10, na naše poměry tedy sakra pozdě, jsme šli spát.

Středa 28. 8.

Leopoldov – Huťák – Žofín – Zlatá Ktiš – zadem okolo Vysoké – Hojná Voda – Dobrá Voda

Po snídani jsme vyrazili na Huťák a na Žofín, kde jsme si dali polévku. Přes Zlatou Ktiš jsme potom zapluli do lesů a sítí neoznačených cest se dostali až někam k úpatí Vysoké. Podle mapy měla být u Hojnovodského pralesu studánka a přístřešek a, světe div se, studánka opravdu tekla. Dali jsme si tedy oběd a pokračovali dál směrem k Hojné Vodě. Většinu cesty nás provázely Vojtovy výkřiky „nééé“ a „ááá“ pokaždé, když našel houbu, kterou nemohl odnést. Náladu mu našťestí zlepšily ostružiny, které rostly okolo cesty. V Hojné Vodě jsme si nejdřív udělali selfíčko s jednorožcem a pak zašli na malinovku do místní hospody, kde k Mančině zármutku taky neměli utopence. Pak jsme seběhli po silnici do Dobré Vody, kde jsme z pramínku před místním kostelem doplnili zásoby vody. Čekal nás poslední večer, takže jsme se už ani nezdržovali stavěním přístřešků a pláclí sebou do blízkého lesa.

Čtvrtek 29. 8.

Dobrá Voda – Horní Stropnice

Napsal uživatel Karča
Pátek, 30 Srpen 2019 17:41 -

Plán na čtvrtek byl jasný, dojít do Horní Stropnice, autobusem se svést do Nových Hradů a odtamtud vlakem domů. Ve Stropnici jsme byli docela brzo, takže jsme měli dost času na to, abychom si v jednotě koupili čerstvé potraviny, které nám po necelém týdnu na cestě chyběly, a ještě si dali meloun. Smůla byla jen to, že vlak z Nových Hradů měl skoro 20 minut zpoždění, které ale průběžně narůstalo. Vědět hned, že z 5 minut bude 20, stihli bychom ještě otestovat místní nádražku. Navazující rychlík z Budějovic jsme každopádně stihli. Cesta utekla rychle, ve Vršovicích jsme se rozloučili a tím skončil sedmý ročník Obcházení.